

„Oslávil som Ťa.“

10

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľudom zverená. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Rád vás tu dnes večer znovu vidím. Ďakujem, že tak verne študujete Božie Slovo. Ukazuje to vaša prítomnosť. Hlboko si cením, že s vami môžem usilovne študovať tú najdôležitejšiu prácu, aká bola kedy zverená ľudom. Aká je to práca, trieda? Budovanie charakteru. Požiadavkou kurzu je naučiť sa tú prvú vetu naspamäť, kým skončíme. Citát z **Education {Výchova}, s. 225**. Skúste povedať mnou: „**Rozvoj charakteru je tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľudom zverená. A nikdy predtým nebolo jej usilovné štúdium také dôležité ako teraz.**“ Prečo je také dôležité teraz? Lebo Kráľ príde čoskoro. Súhlasíte? No ešte nás čaká práca. **Musíme hlásať evanjelium každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu, a máme pripraviť aj samých seba. {Zj 14,6-7}** Už ste odo mňa počuli a aj budete počuť, že úspešné zavŕšenie obidvoch tých úloh závisí od tej istej veci. Od ktorej? Od rozvoja charakteru, ktorý bude Kristu podobný. Prečo? Lebo nemôžeme byť ani účinnými svedkami Kráľa, ani občanmi vhodnými pre kráľovstvo, ak nebudeme mať charakter podobný Kristovmu. Kráľ príde skoro, preto trvám na tom, že usilovné štúdium budovania charakteru nebolo nikdy také dôležité ako teraz. A o tom je tento seminár.

Z nášho základného textu sme pochopili, že hoci sa sami nemôžeme meniť od slávy k sláve - čo je len inak povedané, od jedného štádia vývoja charakteru k druhému - lebo biblický termín pre charakter je sláva. Hoci sa teda sami nemôžeme meniť **od slávy k sláve a musí nás premieňať Pánov Duch, {2 Kor 3,18}** dôležitá je naša spolupráca. A tá spočíva v čom? **Musíme vzhladať k Pánovej sláve, lebo sa premieňame na rovnaký obraz, na aký sa pozeráme. {2 Kor 3,18}** Ak teda máme byť menení od slávy k sláve, musíme hľadiť na Pánovu slávu. A to sme robili niekoľko posledných večerov.

Poukázali sme na sedem miest, kde sa Božia sláva... .. na sedem spôsobov, ktorými nám ju Boh zjavil, no prvý v zozname bol Ježiš Kristus. Hoci sme to pri tej sedmičke už zbežne spomenuli, teraz sa k tomu vrátíme a zameriame sa na slávu - na Boží charakter - zjavený v Ježišovi Kristovi. Dnes večer by som chcel opäť - z Božej milosti a skrze pomoc a silu Ducha Svätého - obrátiť naše srdcia a mysle k nekonečne nádhernej nesebeckosti Kristovho charakteru. K nekonečne slávnej nesebeckosti charakteru Krista.

Viete, priatelia, o tomto je v podstate Boží charakter: o sebazapierajúcej, sebaobetavej láske.

Rozdáva sa iným. A čo zapríčinilo problém hriechu bolo, že ľudstvo, uverilo diablovým klamstvám o Božom charaktere. Diabol nás presvedčil, že Boh je sebec. Viete, satan pripísal Bohu svoj vlastný charakter, svoje vlastné vlastnosti a črty, a to v takej miere, že sme tým klamstvám uverili. Odcudzili sme sa Bohu, a začali sme sa proti nemu búriť. Aby si nás Boh znovu získal, aby nás oslobodil od našej vzbury a znovu zosúladiť so sebou, musí nám zjaviť pravdu o svojom charaktere vyvrátiť diablove lži, aby sme im prestali veriť. Ako sme už uviedli, bolo to súčasťou dvojitého poslania Ježiša Krista na planéte Zem.

Krista poslal Otec, aby zjavil svoju slávu ľuďom, a aby urobil čo? Aby v nich obnovil svoju slávu.

Táto obnova závisela od zjavenia, je to tak? A najdôležitejšou vlastnosťou alebo črtou Boha, ktorú mal Kristus zjaviť - aby nás oslobodil od nášho odcudzenia a vzdoru - je nesebecká Božia láska... Nesebecká Božia láska. Milí priatelia, preto sa chcem s vami zamerať na nekonečne slávne zjavenie tej nesebeckosti, ktoré vidíme najmä v záverečných hodinách života Ježiša Krista. Samozrejme celý jeho celý život bol nádherným zjavením nesebeckej Božej lásky. No to nádherné zjavenie dosiahlo svoj nekonečne slávny vrchol v záverečných hodinách jeho smrteľného života na Zemi.

Toto štúdium je hlboko duchovné a **duchovné veci sa** čo, moji drahí priatelia? **Posudzujú len duchovne.** {1 Kor 2,13.14} Prečo sa teda musíme zastaviť, kým pokročíme ďalej? Musíme do svojich sŕdc osobne pozvať Ducha Svätého. Pán vám žehnaj, túžim po vašich modlitbách. Dnes večer potrebujem vaše modlitby. Modlím sa o to, aby mi Duch Svätý dal silu vyzdvihnúť Ježiša, a domáham sa jeho zaslúbenia: „**A ja, keď budem vyzdvihnutý zo zeme, všetkých ...**“ čo? „... **pritiahnem k sebe.**“ {Jn 12,32} Pomodlíte sa za mňa, aby si ma Boh použil, úbohú hlinenú nádobu, aby som vyzdvihol Krista v jeho kráse, aby nás to všetkých pritiahlo k nemu? A pomodlíte sa aj za seba, aby ste mali otvorené a vnímavé srdcia, na ktoré môže Duch Svätý pôsobiť Kristovou láskou, a pritiahnúť vás ku Kristovi viac než kedykoľvek predtým? Pomodlíte sa aj za to? Strávme niekoľko chvíľ na kolenách v tichej modlitbe.

Otče náš na nebesiach, v mene Ježiša Krista, Pána našej spravodlivosti, prichádzam... Prichádzam s dôverou do tvojej prítomnosti, s dôverou vďaka zásluhám toho zabitého Baránka, s dôverou preto, lebo viem, že ty ma z milosti vidíš nie takého, aký som sám osebe, ale aký som v ňom. Umytý jeho krvou, odetý jeho nepoškvrneným rúnom, som prijatý v tvojom Milovanom. Oj, ako sa radujem, že mám prístup do tvojej samotnej prítomnosti skrze nášho prostredníka, Pána našej spravodlivosti. Otče náš, prichádzam ťa znovu poprosiť, aby si na nás dnes večer vyliat svojho Svätého Ducha. Nadovšetko potrebujem jeho moc. Prosím Pane, ráč si ma použiť, hoci som len hlinená nádoba. Zmocni sa ma: tela, mysle a ducha - a daj mi hovoriť pravdu a len pravdu, tak ako je v Ježišovi. Daj mi lepšie myšlienky a slová než sú tie moje. Kiež vyzdvihnem Ježiša, dovolávam sa jeho zaslúbenia: „A ja, keď budem vyzdvihnutý zo zeme, všetkých pritiahnem k sebe.“ A Otče, nech všetko, čo môžeš povedať cez túto hlinenú nádobu, nájde otvorené srdcia a mysle, a nech je každý tu prítomný brat a sestra pritiahnutý bližšie k Ježišovi, pretože zahliadli jeho lásku - Nech sa všetci pri pohľade na jeho lásku meníme na taký istý obraz, na aký hľadáme, ako od Ducha Pánovho, Otče. Prosím ťa, svojím Duchom nám tú slávu nielen zjav, ale ju v nás aj obnov. O to ťa prosíme v Ježišovom mene. Amen.

Nalistujte si v našich príručkách stranu 21. Sme v 10. lekcii nazvanej „**Oslávil som Ťa.**“ Tá veta je prevzatá z Pánovej modlitby. Nuž, keď poviem Pánova modlitba, okamžite myslíte na: „**Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje.**“ {Mat 6,9} Je tak? Mám pre vás novinku: to nie je Pánova modlitba. To je naša modlitba. Naučil nás ju Pán, ale je naša. On sa ju nemodlil. Ako to vieme? „**Odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom.**“ {Mat 6,12} Musel Kristus niekedy prosiť o takú vec? Nie! Nie, nie, nie. Zjavne to teda nie je jeho modlitba. Ktorá je Pánova modlitba? Uvádza ju **Ján 17**. Je krásna, krásna, priatelia! Rád by som jej venoval viac času.

Inšpirovaná autorka nám vraví, že **by sme mali Jána 17 vedieť naspamäť.** {8T 80.1, 239.2} Ja na tom pracujem... Ešte som to nezvládol, ale pracujem na tom.

Prekrásna, krásna, zanietená modlitba... A všetka tá pravda obsiahnutá v každom riadku je nevyčerateľná. Nože skočme hneď do jej jadra. **Ján 17,4**. Všimnite si, čo hovorí Ježiš Pánovi o svojom poslaní zjaviť Božiu slávu ľuďom. Čo môže povedať bez výhrad? Poslanie je splnené. Amen? {Amen} Počúvajte, ako to povedal: „**Ja som ťa oslávil na zemi. Dielo som dokonal, ktoré si mi dal, aby som ho vykonal.**“ Načo poslal Otec Syna? Aby ľuďom zjavil jeho slávu. Krátko pred koncom svojho pôsobenia na zemi, čo môže bez výhrad povedať Otcovi? Dokázal som to. Oslávil som ťa. Všimnite si, že nemusí povedať: „*Vydal som zo seba to najlepšie, Otče, párkrát som to síce pokazil, a ľutujem, že som sem-tam triafal vedľa.*“ Nie, nič také. Vraví: „**Oslávil som ťa na zemi.**“ Dokázal som to!

Mimochodom, čo znamená osláviť Boha? Znamená to zjaviť jeho charakter. Amen? Znamená to zjaviť jeho charakter. Ako to? Ako mohol povedať niečo také? „**Oslávil som Ťa**“ - a to bez výhrad? Lebo mohol povedať bez výhrad aj to, čo uvádza **Ján 8,29: „Ja robím vždy to, čo sa jemu páči.“** a **Ján 15,10: „Zachoval som prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske.“**

Vidíte, bratia, sestry, Kristov život bol dokonalým zjavením slávy, Božieho charakteru, lebo Kristus po celý život dokonale poslúchal **Boží zákon, ktorý je prepisom Božieho charakteru.** {COL 305.3} Pamätáte si to? Boží zákon je prepisom alebo písanou verziou Božieho charakteru. Boží zákon definuje lásku pomocou vzťahov, a Kristov život bol životom dokonalej poslušnosti. „**Zachoval som prikázania svojho Otca.**“ Presne preto, že jeho celý život bol životom dokonalej poslušnosti voči zákonu, lebo robil vždy to, čo sa páčilo Otcovi, jeho život dokonale zjavoval Boží charakter, Božiu slávu.

A takto túto pravdu uvádza inšpirovaná autorka v **Signs of the Times 2. jan. 1896: „Každý krok, ktorý Kristus urobil od jaslí až po Kalváriu...“** Zastavme sa. O čom tu hovoríme? Čo sa stalo v jaslách? Tam sa narodil. Čo sa stalo na Kalvárii? Tam zomrel. O čom teda hovoríme? O celom jeho živote. „**Každý krok, ktorý Kristus urobil od jaslí až po Kalváriu upevnil jeho charakter ako jediného**“ - taký bol len jediný - „... ako jediného, ktorý mohol povedať bez výhrad: **„Zachoval som prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske.“** Aké vyvýšené predstavy o Božom zákone nadobúdame, keď hľadáme na Krista, plniaceho každé nariadenie a predstavujúceho Boží charakter svetu! **Práve dodržiavaním zákona predstavil Kristus Otca tomuto svetu.**“ Vidíme jasne tú pravdu?

Citát zo **Special Testimonies on Education, s. 231**, opäť: „**Kristov charakter bol životom poslušnosti všetkým Božím prikázaniam, a bol vzorom pre všetkých ľudí na zemi. Jeho život, to bolo prežívanie zákona medzi ľuďmi.**“ **Práve preto mohol povedať: „Kto videl mňa...“** tak čo? „...**videl Otca.**“ Tým splnil svoje poslanie a zjaval Božiu slávu ľuďom. Spomínate si na to poslanie? Všimli sme si ho v **2 Kor 4,6**. Otec ho poslal, aby urobil čo? „... **aby priniesol svetlo poznania Božej slávy v tvári Ježiša Krista.**“ {2 Kor 4,6}

Citát zo **Signs of the Times, 4. apríl 1895: „Cieľom Kristovho poslania na tomto svete bolo zjaviť Otca.**“ Moji drahí priatelia, nemôžeme to náležito oceniť, ak nepochopíme súvislosti, za ktorých bol Kristus poslaný na Zem. A tou súvislosťou je veľký spor medzi Bohom a satanom - medzi Kristom a satanom. Ako sme už spomínali, satan klamal o Božom charaktere. A boli to práve tieto klamstvá, pre ktoré sa ľudstvo vzbúrilo. Keď ľudia týmto klamstvám uverili, odcudzili sa Bohu a zmenili sa na odporcov. Je teda nutné získať si späť odcudzené a znepriatelené ľudstvo a obnoviť súlad s Bohom. Teraz je naliehavé, aby zjaval pravdu o svojom charaktere - naprosto nevyhnutné. A ako najdôležitejšiu pravdu treba zjaviť ľudstvu jeho nesebeckosť, lebo ako prvoradá klamstvo satan vstúpil do mysle ľudí to, že Boh je sebecký. Aby sme mohli prelomiť čaro a moc tohto podvodu, potrebujeme poznať pravdu. Čo povedal Ježiš? „**Poznáte pravdu a pravda vás**“ čo? „...**vyslobodí.**“ {Jn 8,32} Pozrite, kým veríme diablovým klamstvám, sme v otroctve hriechu. No keď uzrieme pravdu, jeho moc sa láme a my sme oslobodení zo svojej rebélie, a sme získaní späť k láskou motivovanej poslušnosti a do súladu s Bohom, o ktorom teraz vieme, že je láska.

Všimnite si, čo o tom vraví inšpirovaná autorka. Citát zo **Signs of the Times, 6. máj 1900: „Vo svojom živote a učení dal Kristus dokonalý príklad nesebeckej služby, ktorá má svoj pôvod v Bohu. Boh nežije sám pre seba. Stvorením sveta a udržiavaním všetkých vecí ustavične slúži druhým. Satan skreslil obraz Boha tomuto svetu, tak ako to urobil Adamovi a Eve. Sebeckosť pochádza od satana, a v miere, v akej si v ňom hovieme, do tej miery pestujeme satanské vlastnosti. Satan však pripísal tieto vlastnosti Bohu.**“ Satan pripísal tieto vlastnosti Bohu. Satan obvinil Boha, že je sebec. Čítam ďalej: „**Viera v jeho princípy sa stále viac a viac rozširovala. Boží Syn musí preukázať, že tieto princípy sú ...**“ aké? „... **falošné a že Boží charakter je láska. Skrze neho Otec musí byť správne predstavený. Boh zveril svoj ideál Kristovi a poslal ho do sveta, obdarený božstvom**

a predsa v ľudskom zjave.“ Vidíte, poslaním Ježiša Krista je hlavne zjaviť Božiu nezištnosť, sebazapierajúcu a obetavú lásku Božiu, aby sa mohla zlomiť moc hriechu a človek bol vyslobodený. Ďalší prenikavý náhľad z **Review and Herald, 11. sept. 1894:** „Kristus sa zo všetkých síl snažil zmietnuť to, čo satan prekrútil, aby človek znovu nadobudol dôveru k Božej láske.“

Moji drahí priatelia, pouvažujte so mnou, ako obdivuhodne v tom Kristus uspel. Ako sa v tento večer budeme pozerat' na nesebeckú lásku Ježiša Krista, najmä v záverečných scénach jeho života, pamätajte prosím vždy na jeho slová: „**Kto videl mňa...**“ Videl čo? „...**videl Otca.**“ {Jn 14,9} Majte stále na pamäti fakt, že to, čo je zjavené v Ježišovi Kristovi, je vlastne zjavením Otca. Amen? {Amen} Niekedy máme sklon myslieť si, že to Kristus je ten, čo nás miluje, a pokúša sa presvedčiť Otca, aby nás tiež miloval. Avšak, moji drahí priatelia, medzi Kristom a Otcom nie je absolútne žiadny rozdiel. Keď vidíte jedného, vidíte aj druhého. Pochopte, že to nádherné zjavenie, ktoré vidíme v Ježišovi Kristovi, je vskutku zjavením Otca.

No je tu problém... Je tu problém: satan veľmi dobre vie, že Kristus je dokonalým zjavením Otca, a nakoľko mu nedokázal zabrániť v tom, aby správne predstavil Otca, svoju pozornosť teraz zameral na nás, aby sme Kristov charakter pochopili zle. Snaží sa natoľko skresliť charakter Krista, aby už nemohol správne predstavovať Boží charakter. Bratia, sestry, desivé je na tom to, že pozoruhodne uspel dokonca aj medzi Božím ľudom. Počúvajte tento výrok a kiež vás to preberie. Citát zo **Selected Messages, zv. 1, s. 355:** „**Chápanie Božieho ľudu sa zatemnilo, lebo satan skreslil Boží charakter. Náš dobrý a láskavý Pán bol predstavený ľudom v rúchu satanových vlastností.**“ Moment. Vidíte, satan najprv začal pripisovať svoje vlastnosti Bohu, a keď Kristus prišiel povedať pravdu o Božom charaktere, snažne sa pokúša pripísať Kristovi svoje vlastnosti. Čítam ďalej: „**Náš dobrý a láskavý Pán bol predstavený ľudom v rúchu satanových vlastností a ľudia hľadajúci pravdu tak dlho videli Boha vo falošnom svetle, že je ťažké rozohnať mrak, ktorý pred ich zrakom zakrýva jeho slávu. Mnohí žijú v ovzduší pochybností a zdá sa takmer nemožné, aby sa chopili nádeje, ktorá im je predložená v Kristovom evanjeliu...**“

Milí priatelia, práve toto nám bráni skutočne vstúpiť do vzťahu s naším Spasiteľom, ktorý by menil naše životy. Satanovi sa podarilo pokriviť naše chápanie Spasiteľovej lásky, uspel v tom až do tej miery, že sme mu stále odcudzení. Dosiaľ sme zdržanliví a váhame, keď sa máme plne podvoliť Božej vľúdnej, zhovievavej vláde lásky. Rozumiete mi? Počúvate, čo hovorím?

Je teda nevyhnutné skôr, ako sa niekto plne podriadi autorite Ježiša Krista, že najprv musí jasne pochopiť jeho lásku. Je to nevyhnutné.

Pozrite, dovoľte mi, podeliť sa s vami o veľmi dôležitý koncept. Satan previedol ľudstvo troma krokmi, aby ho dostal do stavu vzbury. Rád by som to rozviedol, ale niet času. Uvediem len tie tri kroky. No ak sa chcete pozorne pozrieť na rozhovor medzi hadom a ženou v rajskej záhrade - pri strome poznania dobrého a zlého – tieto tri kroky uvidíte. Uvidíte ich.

- 1. krok: potreboval dosiahnuť, aby sme prestali dôverovať Božej láske.**
- 2. krok: potreboval dosiahnuť, aby sme prestali veriť Božiemu Slovu.**
- 3. krok: potreboval dosiahnuť, aby sme zavrhlí Božiu autoritu. {Ed 25.2}**

Zachytili ste to? Aké tri kroky to boli? Prvý: Nedôveruj Božej láske. Druhý: Never Božiemu Slovu. Tretí: Odmietni Božiu autoritu. Len tieto tri kroky, a v tomto poradí, mohli úspešne spôsobiť pád ľudstva. Zachytili ste to? Nebol by mohol uspieť, keby jej priamo povedal: „*Jedz zo zakázaného ovocia.*“ Nie, to by bol tretí krok. Nebol by ju presvedčil, aby uverila druhému kroku: „*Nie, nezomriete.*“ „*Boh vám klame, nezomriete.*“ Čo musel urobiť ako prvý? Musel vyvrátiť základy dôvery v Božiu lásku. Počujete, čo vám hovorím? No keď už spôsobil, aby zapochybovala a nedôverovala Božej láske, prišiel 2. krok, strata viery v Božie Slovo: „*Áno, je možné, že Boh mi nehovorí pravdu. Napokon, ak ma neľúbi,*

možno ma klame.“ Rozumiete mi? Počúvate ma? A keď ju už podnietil k druhému kroku, je problém doviest' ju k tretiemu? K odmietnutiu Božej autority? Nie.

Počúvajte pozorne! Aký je ten jediný spôsob, vďaka ktorému sa ľudstvo vymaní zo vzbury a vráti sa späť do harmónie s Bohom? Vykonaním tých troch krokov, lenže v opačnom smere.

Prvý: Čo musíme nadobudnúť? Dôveru v Božiu lásku. Počujem „amen“? {Amen}

Druhý: musíme nadobudnúť čo? Vieru v Božie Slovo.

A tretí: Čo urobíme potom? Prijmeme Božiu autoritu.

Dáva vám to zmysel? Viete, priatelia, Božiu autoritu nemôžeme prijať, kým neuveríme Božiemu Slovu, a tomu skutočne neuveríme, kým nebudeme čo? Dôverovať jeho láske. Je to jasné? Aké nevyhnutné potom v záujme priviesť nás k ochotnej podriadenosti Božej autorite, je práve zjavenie odriekavej, obetavej a nezištnej Božej lásky k nám. Práve to musí urobiť Ježiš Kristus, ak chce, aby opäť naša poslušnosť voči Bohu bola motivovaná láskou.

Mimochodom, jedine s takou poslušnosťou je Boh spokojný. Amen? S akou poslušnosťou? Poslušnosťou motivovanou láskou. Jedine taká poslušnosť je skutočná. Inej niet. Ako hovorí Biblia: **„Láska je naplnením zákona.“** {Rim 13,10} Akákoľvek iná poslušnosť nie je vlastne žiadne poslušnosť, je to iba pokrytectvo. Je to iba pretváрка, iba klam, ak ju nemotivuje láska. Ako teda môžeme začať poslúchať Otca z lásky? Keď uzrieme jeho lásku zjavenú v Synovi, najmä v záverečných hodinách jeho života na zemi. Moji drahí priatelia, chápete lepšie v tejto súvislosti, prečo Pavol v **1 Kor 2,2** povedal: **„Rozhodol som sa, že kým budem u vás, nechcem hovoriť o inom, iba o ...“** čom? **„...iba o Kristovi, o tom ukrižovanom.“** Viete, Pavol vedel, že to jediné, čo má moc prelomiť tyraniu hriechu, sebeckta a satana u ľudí je zjavenie Božej lásky v Kristovi, v tom ukrižovanom. Jedine to má moc to urobiť.

V tomto kontexte sa vráťme k Pánovej modlitbe u **Jána 17**. Ako sme si všimli, **vo 4. verši** hovorí: **„Oslávil som Ťa na zemi. Dielo som dokonal, ktoré si mi dal, aby som vykonal.“** Všimnite si, čo hovorí v nasledujúcom verši: **„A teraz ty, Otče, osláv ma sám u seba slávou, ktorú som mal pri tebe prv, ako bol svet!“** Pozoruhodná požiadavka. Rozmýšľajte, čo žiada od Otca, k čomu ho má uschopiť. Chce, aby ho Otec oslávil spolu s ním slávou, ktorú mal pri ňom skôr ako bol svet. Akú slávu mal pri Otcovi skôr ako bol svet? Nekonečnú slávu, nekonečnú slávu. Bolo to ešte skôr, než sa stal človekom a zahalil slávu ľudským zjavom. Inými slovami, žiada od Boha Otca, aby mu umožnil doplniť niekoľko nekonečne slávnych, posledných dotykov v zjavení jeho charakteru, ktorý prišiel predstaviť svojím ľudským pobytom na Zemi.

Pozrite, pochopte, Kristus už od samého začiatku, dokonca ako dieťa v betlehenských jaslách dokonale zjavoval Božiu slávu. On bol dokonalým zjavením Otcovej slávy. Mimochodom, tí mudrci s duchovným rozpoznávaním tú slávu videli, je tak? Nehľadeli len na ľudské dieťaťko. To duchovné rozpoznávanie, ktoré mali, im umožnilo vidieť auru, šekinu - Božiu prítomnosť, ktorá z neho vyžarovala. Pokľakli, a čo urobili potom? **Klaňali sa mu.** {Mat 2,11} Mimochodom, múdri ľudia to ešte stále robia: kľakajú pre ním na kolená a klaňajú sa mu. Amen?

Lenže dokonalé zjavenie Božej slávy nebolo statické, ale dynamické. Dokonalosť je dynamická, a v tejto dokonalosti Kristus rástol od slávy k sláve. Písmo hovorí, že **napredoval v múdrosti, vzraste a obľube u Boha i ľudí.** {Lk 2,52} A to zjavenie slávy stále narastalo. Amen? Dokonalý v každom štádiu, ale rastúci vo svojej plnosti, až je napokon tu a modlí sa pred záverečnými hodinami svojho života. Žiada Boha, aby mu pomohol dotiahnuť nekonečne slávne posledné detaily toho portrétu, ktorý maľoval po celý svoj život - obrázok Božieho charakteru. Presne toto žiada od Otca. Prijíma Otec jeho modlitbu? Veru áno, priatelia.

No vedzte, že Kristus si plne uvedomuje, že ak má doplniť nekonečne slávne záverečné detaily v tom zjavení, musí byť ochotný a schopný priniesť nekonečnú obeť z lásky k nám. Počujete, čo hovorím? A tá nekonečná obeť si vyžiada nekonečné utrpenie. Vidíte, priatelia, je to veľmi zaujímavé, a vrátíme sa k tomu neskôr v našom seminári. V celom Písme je dôsledne prepojené utrpenie a sláva. Počuli ste, čo som povedal? Je tam nepretržité spojenie medzi čím? Utrpením a slávou. **Čím väčšie je utrpenie, tým väčšia je sláva. {CC 278.5}** Čím väčšie je utrpenie kvôli sebaobetovaniu, tým väčšia je sláva... Je to priama súvislosť po celý čas. To je dôvo prečo, ak má byť Kristus schopný zjaviť nekonečnú Otcovu slávu, musí byť ochotný trpieť. Koľko? Nekonečne. Preto prosí Otca, aby mu to umožnil. Lebo, pozrite sa, už predvída akú udalosť?

Getsemane, a potom hrozný súd a napokon kalváriu.

Hľadá priamo do tváre záverečným hodinám svojho života. Vie, že jeho ľudskosť musí mať nadprirodzenú, božskú silu, aby s ňou tým prešiel a priniesol tú nekonečnú obeť a zniesol to nekonečné utrpenie, aby zjavil nekonečne slávnu povahu Božej lásky. Čo čítame v nasledujúcej kapitole hneď po tejto modlitbe? **Ján 18,1: „Ked’ to Ježiš povedal,“** a to sa týka modlitby u Jána 17, čo urobil? „... **vyšiel so svojimi učeníkmi za potok Kedron, kde bola záhrada, do ktorej vošiel on i jeho učeníci.**“ Aká to bola záhrada, moji drahí priatelia? Bola to getsemanská záhrada. To bola getsemanská záhrada. Oj, bratia, sestry, zjavenie slávy, ktoré vidíme v Kristovi, keď prežíva muky pri modlitbe a potí kvapky krvi v tej záhrade, je absolútne, nekonečne slávne. Uvažujte o tom so mnou.

Akú modlitbu vyslovil trikrát? **Mat 26,42: „Otče môj, ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho vypiť, nech sa stane tvoja vôľa.“** O akom kalichu hovorí? Nuž, dočítate sa o ňom v Zjavení. **Je to kalich Božieho hnevu, ktorý bude vyliaty nemičaný v jednom z týchto dní. {Zj 14,10}** A čo je to Boží hnev? Boží hnev je Božia spravodlivosť v akcii. Čo je to Božia spravodlivosť? Je to uistenie, že to, **čo človek zaseje, to bude i žať. {Gal 6,7}** Je to Boží sľub, že bude rešpektovať našu voľbu. Boh nás našťastie nevydal okamžite dôsledkom nášho výberu. Amen? Lebo dúfa, že poprosíme o odpustenie a uchýlime sa ku Kristovi, takže nebudeme musieť znášať následky svojej voľby, ale dovolíme mu, aby ich znášal za nás. Počujem „amen“?

Milí priatelia, naše hriechy musia byť potrestané. Božia spravodlivosť si to vyžaduje. Božia spravodlivosť si to žiada. Pozrite, ak Boh naše hriechy prehliada, tak vlastne veľmi reálne náš výber nerešpektoval. Je tak? A čo myslíte, kto sa postaví pred celý vesmír a povie: „*Nehovoril som vám to? Sme roboti. Nemáme slobodnú vôľu. Človek si zvolil hriech a Boh nechce, aby znášal následky.*“ Priatelia moji, vedzte, že my nemusíme znášať následky. Nemusíme piť z kalicha hnevu. Prečo? Lebo Ježiš Kristus ho vypil za nás na kríži. Počujem „amen“? {Amen} To kvôli tomu trpí v Getsemane. Hľadá priamo na ten kalich hnevu a chveje sa mu v ruke. „*Nie som si istý, či to zvládnem, Otče.*“ No pýtam sa, či zápasí so vzdorovitou vôľou? Nie, drahí priatelia. Čo s v ňom prieči, aby prijal takéto rozhodnutie? Aby tým prešiel? Lebo si to vyžiada odlúčenie od Otca, a vyžaduje to od neho, **aby sa stal hriechom. {2 Kor 5,21}** A hriech je pre jeho svätú prirodzenosť tak odporný, že vyhládka, že ho budú považovať za hriešneho a že vďaka tomu bude oddelený od Otca je priam ochromujúca a myslí si, že to nezvládne. Toto sú tie nekonečné a večné putá lásky ktoré naše hriechy zakrátko roztrhnú na márne kúsky. Celá jeho bytosť sa chveje pri takejto vyhládke a volá: „*Otče, ak ma tento kalich môže minúť, ak je nejaký spôsob... No ak nie je, ja ho vypijem. Ja ho vypijem.*“ **{Mat 26,42}**

Takého Pána musíte milovať, priatelia moji. Takého Pána nemôžete inak než milovať...

Pozrite, dnes večer vám chcem prečítať jednu z najvzácnejších pasáží z tej inšpirovanej knihy o živote Krista zvanej Túžba vekov {Desire of Ages}. Milujem tú knihu z celého srdca. Túto knihu milujem. Čítal som ju už toľkokrát a vždy sa mi javí ako nová kniha. Vždy, keď prídem na koniec, ženie ma to zase na začiatok, a čítam si ju odznova. Veľmi vám ju odporúčam, najmä tie posledné kapitoly. Táto jedna, z ktorej prečítam úryvky, je o Getsemane. Dovoľte mi začať. Citát je dlhší než zvyčajne

používam, ale neviem, ako sa dá lepšie vyjadriť to, čím prechádzal Ježiš v Getsemanskej záhrade, preto to prečítam. Začína sa na strane 686, a sú tam úryvky aj zo strany 690, ak si to chcete pridať k referenciám. Citát z **Desire of Ages {Túžba vekov}, ss. 686 až 690.**

Počúvajte a dovoľte Duchu sa prihovárať k vášmu srdcu. Nech otvorí vaše oči, aby ste uzreli slávu, aby ste videli nesebectvo, hľadeli na sebaobetavosť Kristovej lásky. Pamätajte, ak ste videli jeho, videli ste aj koho? Otca. Citujem: „**Cítil, že hriech ho odlúčil od Otca. Tá priepasť bola taká široká, tak temná, tak hlboká, že jeho duch sa pred ňou chvel. Tomuto zápasu nesmie uniknúť použitím svojej božskej moci.**“ No vedzte, že mohol. Čítam ďalej: „**Ako človek musí vytrpieť následky hriechu človeka. Ako človek musí zničiť Boží hnev vyvolaný prestúpením. Kristus sa teraz ocitol v inom postavení, než v akom kedy doposiaľ stál. Jeho utrpenie najlepšie vystihnú prorokove slová: ‚Meču, povstaň proti môjmu pastierovi a proti mužovi, môjmu druhovi, znie výrok Hospodina zástupov.‘ Zach 13,7. Ako náhrada a ručiteľ hriešnika trpel Kristus pod Božou spravodlivosťou. Videl, čo je spravodlivosť znamená. Až dosiaľ sa sám prihováral za druhých. no teraz túžil, aby on mal príhovorca pre seba samého.**“

Keď Kristus cítil, ako sa jeho jednota s Otcom pretrháva,

obával sa, že ako človek s ľudskou povahou nebude schopný obstáť v nastávajúcom boji s mocnosťami temna... Ajhľa, ako rozjíma o cene, ktorú treba zaplatiť za ľudskú dušu! Vo svojej agónii lipne ku chladnej zemi, akoby chcel zabrániť svojmu odtrhnutiu od Boha čo len o kúsok viac... Z bezkrvných pier sa derie prudký výkrik: ‚Otče môj, ak je to možné, nech ma minie tento kalich.‘ A však i tejto chvíli dodáva: ‚No nie ako ja chcem, ale ako ty chceš.‘ Strašné bolo pokušenie nechať ľudstvo, aby nieslo následky svojej viny, kým on by zostal pred Bohom nevinný... Nadišiel hrozný okamžik, tá chvíľa, ktorá rozhodne o osude sveta. Osud ľudstva sa chcel na jazýčku váh. Ešte aj teraz mohol Kristus odmietnuť vypiť kalich určený vinnému človeku. Ešte nebolo neskoro. Mohol si zotrieť z čela krvavý pot a nechať človeka zahynúť v jeho zvrátenosti. Mohol povedať: Nech si vinník sám nesie trest za svoj hriech a ja sa vrátim k svojmu Otcovi. Vypije Boží Syn trpký kalich poníženia a smrteľných múk? Podstúpi Nevinný utrpenie za následky kľatby hriechu, aby spasil vinníka? Z bledých Ježišových pier rozochvene znie: ‚Otče môj, ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho vypiť, nech sa stane tvoja vôľa...‘ Zachráni človeka nech ho to stojí čokoľvek. Prijíma svoj krvavý krst, aby skrze neho milióny hynúcich mohli získať večný život. Opustil nebeské nádvorcia, kde všetko je len nevinnosť, šťastie a sláva, aby zachránil jednu stratenú ovcu, jeden svet, ktorý padol následkom prestúpenia. A od svojho poslania neupustí. Stane sa obeťou zmierenia za ľudstvo, ktoré svojvoľne zhrešilo. Teraz jeho modlitba dýcha už len odovzdanosťou: ‚Ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho vypiť, nech sa stane tvoja vôľa.‘“

Takého Pána musíte milovať, môj brat, sestrička moja.

Či vidíte to nesebectvo, ktoré sa nám tu predstavuje? Kristus to mohol odvolať. Mohol sa vrátiť domov k Otcovi a nechať nás v tom, čo si zaslúžime. Nezaslúžil si utrpenie. My áno! Vybral si však to, čo si zaslúžime my, aby sme si my mohli vybrať to, čo si zaslúži on. Takého Pána musíte milovať. Počujem „amen“? {Amen} To v nás musí prebudiť lásku k takému Pánovi.

Moji drahí priatelia, aby ste nezabudli, počujte jeho slová: „**Kto videl mňa, videl aj Otca.**“ {Jn 14,9} Ani na okamih nech vás nenapadne si myslieť, že Boh Otec netrpel so svojím Synom ako prechádzal tou skúsenosťou v Getsemane. Aj on prežíval muky. Počúvajte, Citát z **Desire of Ages {Túžba vekov}, s. 693.** Tiež kapitola Getsemane, trochu ďalej: „**Boh trpel so svojím synom. Anjeli sledovali smrteľný zápas Spasiteľa. Videli svojho Pána obkľúčeného légiami satanských síl, obťažného mrazivou, tajuplnou hrôzou. Na nebesiach zavládlo ticho. Jediná harfa sa neozvala. Keby smrteľníci mohli uzrieť úžas anjelských zástupov, keď v nemej bolesti sledovali Otca, ako**

odvracia lúče svetla, lásky a slávy od svojho milovaného Syna, boli by lepšie pochopili, aký odporný je Bohu hriech.“

Moji drahí priatelia, ak si myslíte, že pre Boha bolo ľahké odvracať lúče lásky a svetla od svojho Syna, premyslite si to ešte raz. No ak nám mal zabezpečiť spasenie, musel so Synom zaobchádzať tak, ako si zasluhujeme my, aby s nami mohol zaobchádzať tak, ako si zasluhuje jeho Syn.

Vedzte, že váš Otec vás miluje, moji drahí priatelia.

Nielen váš Spasiteľ, ale aj Boh Otec vás miluje, práve tak ako vás miluje Boh Syn. Je ešte ďalšie slávne zjavenie Kristovej nesebeckej lásky, ktoré vidíme v záverečných hodinách jeho života. Zjavuje sa v stále väčšej kráse a lesku, keď tlak narastá a doliehajú naňho muky spôsobené spojením síl bezbožníkov a všetkých kniežatstiev a mocností temna. Všimnite si, čo sa deje krátko po tom, ako vyslovil to posledné: **„Ak ma tento kalich nemôže minúť a musím ho vypiť, nech sa stane tvoja vôľa.“** Všimnime si ako ten príbeh pokračuje od **Jána 18,3: „A tak pojal Judáš čatu vojska a služobníkov od najvyšších kňazov a od farizeov a prišiel ta s fakľami, lampášmi a so zbraňami. Keďže Ježiš vedel o všetkom, čo sa malo s ním stať, vyšiel im v ústrety a opýtal sa ich: „Koho hľadáte?“ ... Odpovedali mu: „Ježiša Nazaretského.“ Ježiš im povedal: „Ja som!“ Aj Judáš, jeho zradca, stál tam s nimi. Len čo im Ježiš povedal: „Ja som!“, cúvli a padli na zem.“**

Veľmi zaujímavé. Čo sa tu deje? Čo sa tu deje? Všimnite si predovšetkým to, že je tu pridané slovo „on“: {iba v anglickej Biblii} Ja som „on“ je v Biblii napísané kurzívou. Táto kurzíva vyjadruje, že to je pridané. Čo Ježiš vlastne povedal, keď odvetili: **„Ježiša Nazaretského“?** Čo povedal? **„... JA SOM.“** Čo je to **„JA SOM“?** To je Božie meno. Moji drahí priatelia, keď to povedal, čo urobili oni? Cúvli a padli na zem. Inšpirácia nám hovorí, že keď povedal **„JA SOM,“** **skrze ľudský zjav preblesklo božstvo.** Čo sa stalo? Božstvo preblesklo skrze ľudský zjav. Pozrite sa na nasledujúcu stranu 24, druhý zdola, Citát z **Review and Herald, 12. júl 1892: „Božstvo preblesklo skrze ľudský zjav a vojaci boli pred ním bezmocní. Stačilo povedať iba slovo a dvanásť légii anjelov by bolo prišlo na jeho obranu a zachránili by ho pred nepriateľmi, a každý z tej krutej čaty by bol na jeho príkaz zničený. Lenže nie, on prišiel zachrániť ľudí a svoj zámer vykoná za každú cenu. Dovolil im, aby ho zdrapili a odvliekli, akoby odvádzali obyčajného zločinca.“**

Drahí priatelia, božstvo prebleskuje skrze ľudský zjav, lenže robí to vo svojom vlastnom záujme, keď dovoľuje preblesknúť svojej moci pri slovách **„JA SOM“?** Je to v jeho vlastnom záujme? Nie. Keby to bolo v jeho vlastnom záujme, čo by bol urobil? Kým sa tam plazili a snažili sa spamätať a znovu sa rozhládiet, čo mohol zatiaľ spraviť? Mohol povedať: **„Počúvajte učeníci, podme odtiaľto. Je naozaj vhodný čas. Odíďme.“** No čo robí? Trpezlivo tam stojí a čaká, kým sa pozbierajú takže môžu naňho skočiť a spútať ho. Prečo to robí, moji drahí priatelia? Prečo necháva preblesknúť božstvo a spôsobí, aby tí muži padli ako mŕtvi? Očividne nie pre seba. Prečo to robí? Pre svojich učeníkov, pre tú zberbu, a robí to pre každého jedného z nás, čo čítame tento príbeh. A čo sa nám pokúša povedať? Čo nám jasne hovorí? Že na ten kríž ide z vlastnej vôle. Počujem „amen“? {Amen} Nedobehli ho. Nepremohli ho. On sa rozhodol ísť na kríž. Mohol odísť, ale trpezlivo čakal, kým naňho skočia a spútajú ho.

A mimochodom, keď Peter, jeden z učeníkov, vytasí meč v márnom pokuse brániť svojho Pána a odsekne ucho veľkňazovmu sluhovi, čo Ježiš urobí? Povie: **„Prestaňte!“ {Lk 22,51}** a vyslobodí sa z pút, akoby to boli hodvábne nitky, zodvihne ucho, priloží ho na svoje miesto a potom sa nechá znovu spútať. Takého Pána musíte milovať. Počujem „amen“? {Amen} Keď treba urobiť niečo pre iných, použije svoju moc, ale nie pre seba.

Chyťte sa teraz toho istého Pána, prosím. Chyťte sa ho a nasledujte ho. Sledujte ho cez tú úbohú zámienku súdu a to neveriteľné týranie, čo sa naňho zosypalo. Sledujte ho na Herodovom súde, keď mu démonom posadnutí ľudia vytrhávajú celé hrste z brady, pľujú mu do tváre, narážajú mu trňovú korunu, kopú ho a týrajú a všemožne mu nadávajú. Napadne vás, čo to muselo byť za pokušenie, aby nechal

preblesknúť božstvo ešte raz? Myslíte si, že to preňho mohlo byť pokušenie? Moji drahí priatelia, uist'ujem vás, že to pokušenie bolo v takej miere, akú nevieme ani pochopiť. Počúvajte citát z **Bible Commentaries, zv. 7, s. 930**, dolu na strane 23: „**Kristus bol vystavený extrémnej skúške, ktorá si žiadala silu všetkých jeho schopností, aby v ohrození odolal chuti použiť svoju moc a oslobodiť sa z neho, a aby zvíťazil nad mocou kniežat'a temnoty.**“ Bolo to neuveriteľne silné pokušenie, zvlášť keď si uvedomíte, aký odporný bol hriech tej bezúhonnej, svätej povahy. A teraz je tu, obklopený zo všetkých strán démonmi posadnutými, podlými ľudskými bytosťami. No teraz nemôže dovoliť preblesknúť božstvo skrze jeho ľudský zjav. Prečo? Lebo by to bolo kvôli komu? Kvôli nemu. A on tým musí prejsť ako človek. Ak má s nami súcitiť, nemôže použiť nič také, k čomu sa nemôžeme uchýliť my. Takého Pána nemôžte inak, než si ho zamilovať! Počujem „amen“? {Amen}

Sledujte ďalej toho istého Spasiteľa! Prosím, sledujte toho istého Spasiteľa a zamyslite sa nad tým, aké pokušenie to muselo byť, keď ho pribíjali na kríž, potom ho zdvihli a spolu s ním kruto vrazili do tej kamennej diery na Golgote. Mimochodom, čo znamená Golgota? „**Miesto lebky.**“ {Jn 19,17} Keď kríž dopadol, **tá hadia hlava bola rozdrvená.** {PK 701.3} Počujem „amen“? Nezabudnite na to, určite nie.

No ale čo urobili potom? Čo potom urobili? **Mat 27,39: „Tí, čo tade prechádzali, rúhali sa mu, výsmešne potriasali hlavou a hovorili: ‚Ty, čo boríš chrám a za tri dni ho staviaš, zachráň sám seba! Ak si Boží Syn, zostúp z kríža.‘“** Kto im vložil tie slová do úst? Sám satan. Mohol Ježiš zostúpiť z kríža? Moji drahí priatelia, nebol by to vôbec žiadny problém. Keby sa vám alebo mne vysmievali, mali by sme pokušenie zostúpiť z kríža? Nie. Prečo? Nemohli by sme to urobiť. Pre neho to však určite pokušením bolo. Čítam ďalej: „**Podobne veľkňazi, vysmievajúci sa spolu so zákonníkmi a staršími: ‚Iných zachraňoval, sám seba nemôže zachrániť. Ak je kráľ Izraela, nech teraz zostúpi z kríža a uveríme v neho.‘“** Počujete, chápete silu toho pokušenia? Ježiš Kristus celým srdcom túži po tom, aby jeho milovaný, vyvolený ľud veril, že je ich kráľom. A tu prichádza satan a nechá ich hovoriť: „*Počuj, ak zostúpiš, uveríme, že si Kráľ.*“ Nevieme si ani len predstaviť, aké silné to bolo pokušenie.

Obzvlášť keď hore na strane 24 zistíte, v citáte z knihy **Spirit of Prophecy, zv. 3, s. 260: „Židia medzi sebou neprestajne hľadali a očakávali božstvo, ktoré by sa prejavilo navonok a prudkým zábleskom dominantnej vôle by zmenilo tok myslenia všetkých, donútilo by ich uznať jeho nadradenosť, vyvýšilo by sa a uspokojilo ambície jeho ľudu.**“ Takého mesiáša vyzerali, a keby bol Ježiš urobil niečo nadprirodzené, napríklad keby zišiel z kríža, zrejme by ich bol mohol presvedčiť, že je tým Mesiášom, ktorého čakali. Okrem toho očakávali telesného mesiáša, aby splnil ich telesné očakávania, no a Ježiš tam bol ako ich duchovný Mesiáš. Amen? Nemohol teda podľahnúť tomu posmešnému pokušeniu.

No viete, čo povedal, keď sa mu vysmievali slovami: „**Iných si zachraňoval, zachráň sám seba!**“? {Lk 23,35} Zjavil mi to, keď som raz na modlitbe o tom uvažoval. Svojím Duchom mi vtisol do mysle, čo si povedal v srdci, keď mu povedali: „**Iných si zachraňoval, zachráň sám seba.**“ Povedal: „*Viete, mohol by som, isto by som mohol. No ak by som to urobil, potom by som nemohol zachrániť vás. A nemohol by som zachrániť Steva.*“ A vy si tam môžete doplniť svoje meno. „*Nemohol by som zachrániť Steva. Nemohol by som zachrániť Dávida, Lesa, či Phila, alebo Jeffa, alebo Joela, Billa či Sue. Nemohol by som ich zachrániť, preto som sa rozhodol, že zostanem. Prejdem tým až dokonca.*“

Takého Pána musíte milovať. Počujem „amen“? {Amen} Takého Pána musíte milovať. Moji drahí priatelia, hľadte na takúto slávu, hľadte na Baránka, a pozeraním sa budete meniť. „**A ja, keď ma vyzdvihnú zo zeme...**“ čo? „... **všetkých pritiahnem k sebe.**“ {Jn 12,32} Vidíte, práve táto nekonečná Božia láska, zjavená v Kristovi, tom ukrižovanom, znovu si získava naše srdcia k nemu. No nestane sa tak, ak nebudeme vzhliadať k láske, čo sa tam zjavuje. Rozumiete teraz lepšie, prečo nás inšpirácia nabáda, **aby sme každý deň hodinu rozjímali o Kristovom živote, ale najmä o čom? O záverečných výjavoch jeho života.** {4T 374.1} Tam je tá sila príťažlivosti najväčšia, priatelia moji. Prosím, hľadme

na to slávne zjavenie, aby sa uskutočnila tá slávna obnova. Boh nedovoľ, aby všetko to, čo si urobil, bolo pre niekoho tu prítomného márne. Povstaneme k modlitbe?

Boh Otec, tak veľmi ti ďakujem, že si nám zjavil svoju slávu, aby si ju v nás teraz mohol obnoviť, ako sa rozhodujeme spolupracovať tým, že budeme hľadiet' na Baránka, toho zabitého. Obracaj náš zrak na Ježiša, o to ťa prosíme v Ježišovom mene. Amen.